

I jazz-eksil i Danmark

AF EIGIL PAGH

■ Der er meget langt fra New York City til Nordenskov.

Men Marc Bernstein, 33-årig jazzmusiker, har gjort springet fra en evigt pulserende storby til landsbyidyl i det sydvestlige Danmark.

Bernstein, der spiller mange instrumenter, men har tenor- og altsaxen som sine foretrukne, er dermed foreløbig sidste led i en meget lang kæde.

Siden 1950'erne har en stribe af Bernsteins amerikanske jazzkolleger valgt et eksil i Europa, og Danmark har været blandt de foretrukne destinationer. Der var tider, da man på én og samme dag kunne træffe tenor-giganter som Dexter Gordon, Stan Getz og Ben Webster i København.

Marc Bernsteins ønske om at komme til Danmark er ikke af ny dato.

Tidligt forelskede han sig uhjælpeligt i en plade indspillet i det gamle Montmartre i København med bl. a. Dexter Gordon og Kenny Drew, Niels-Henning Ørsted Pedersen og Alex Riel i den berømte ryt-

megruppe på henholdsvis piano, bas og trommer.

»Der må jeg hen,« besluttede den unge Marc Bernstein.

Det kom han så - mange år senere, i august 1994 - men på grund af en helt anden slags forelskelse.

Laila, som Marc Bernstein havde truffet på et fly, blev hans anden kone, og de har nu slået sig ned i et herligt gammelt hus på Lailas hjemegn.

Fysisk overskud

Det kunne ligne et tilbageslag i karrieren for saxofonisten, der efter uddannelse på bl.a. den navnkundige Berklee-skole i Boston, har arbejdet med mange fremragende musikere i USA. Han har indspillet med eksempelvis Hal Galper og Billy Hart og turneret med Chico Hamiltons kvintet i både USA og Japan.

Men den lille, tætbyggede musiker med al det fysiske overskud, som kommer en jazz-saxofonist til gode, er på ingen måde kommet til Nordenskov for at slappe af.

»Jeg betragter Danmark

som et godt udgangspunkt for en karriere i Europa,« siger han. »Jeg har spillet i mange europæiske lande og håber på engagementer mange forskellige steder. Jeg satser bl.a. på Hamburg som en slags hjemmebane. Jeg spiller foreløbig med pianisterne Butch Lacy og Carsten Dahl og med Klüvers Big Band, og jeg har fået meget undervisningsarbejde. Og så har jeg for resten indledt en import af instrumenter fra New York.«

Marc Bernstein lægger ikke skjul på, at han er glad for at have lagt New York bag sig og kan nøjes med at besøge den som gæst, som han skal i forbindelse med job på byens klubber i juli.

»New York er måske et af de mest fascinerende steder i verden at besøge, men ikke at leve i. Jeg er ked af at skulle sige det efter i mange år at have været en varm fortaler for byen. Det er jeg ikke i dag. Og så er der en ubeskrivelig konkurrence i jazzmiljøet. Det er så hårdt. Der er jazzlegender som Lee Konitz og Max Roach, der dårligt kan skaffe sig et job i byen. Ja, listen er uendelig. Jeg er glad for at være borte fra det pres. Og jeg synes ikke, at jeg har mere at bevise. Jeg er den, jeg er.«

Marc Bernstein, hvis jazzinteresse blev vakt af fadere Benny Goodman-plader, nyder den stilhed, han kan finde i Nordenskov i

dens skærende kontrast til livet i New York City.

Men i hjemmets dejlige musik-værelse får tonerne lov at folde sig ud i fuldt flor. For musikeren er også en flittig komponist, der holder sig nøje for øje og øre, til hvem han skriver musik,

»Det er vigtigt for mig, at værket først færdiggøres, når man ved, hvem der skal spille det,« siger han.

Og så går han i øvrigt omkring i det sydvestjyske forår og glæder sig over, at han er blevet så godt modtaget i det danske jazzmiljø, og at der i Danmark gøres så meget for hans kunstart.

»Jeg ved godt, at spillestederne har det svært, men der bliver trods alt gjort meget for kunsten i Danmark med tilskud fra både stat og kommune. I USA, hvor jazzen er født, får den ingen hjælp af det offentlige. Man kan se resultatet af støtten i Danmark i form af mange unge interesserede og en talentmasse, som imponerer.«

Musikeren, der har tilsluttet sig så mange foregående amerikanere i Danmark, er optimist på jazzens vegne trods dens trængsler.

Hvorfor?

Marc Bernstein holder en lang tænkepause og siger:

»Fordi det er en så ærlig og ægte musik. Når den bliver spillet godt, er den måske blandt de smukkeste oplevelser, man kan have.«